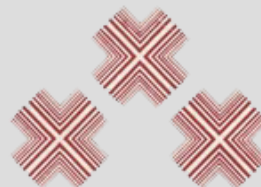

GAISMAS TAKA

*Rēzeknes - Aglonas diecēzes un Rēzeknes
Latgaliešu kultūras biedrības laikraksts*

Nr. 3 (82), 2014. gada Lieldienu laiks

Kunga Augšāmcelšanās

Marija Magdalēna skrien pie Sīmaņa Pētera un otra mācekļa un tiem saka: „Kungs ir paņemts no kapa, un mēs nezinām, kur Viņš nolikts.” Vārdi „nezinām, kur Viņš nolikts” ievada mūs noslēpumā. Galilejas Kānā svētku vadītājs „nezināja”, no kurienes radās vīns. Samariete „nezināja”, kādu dāvanu Dievs sagatavojis cilvēkiem. Pēdējo vakariņu laikā Toms sacīja, ka „nezina, kurp Jēzus dodas.” Pie kapa Marija Magdalēna „nezināja”, ka viņas priekšā stāvošais cilvēks ir augšāmcēlies Jēzus.

Fizisko pasauli pārklāj metafiziskā pasaule. Bieži ir tā, ka to, kas skar pārdabisko realitāti, sirds pazemībā mums jāataino ar vārdiem „nezinām, nesaprotam”. Dieva noslēpums ir lielāks par mūsu intelektuālajiem pētījumiem, ja vēl atzīmējam, ka cilvēks izmanto nevis 100 %, bet vien dažus procentus no sava smadzeņu potenciāla. Tukšā kapa fakts pieprasa to interpretēt Svēto Rakstu gaismā, jo Baznīcas ticības augšāmcelšanai apstiprinājums rodams vārdos „saskaņā ar Rakstiem”, kā norāda sv. Pāvils.

Pagāna namā sv. Pēteris pasludina, ka „visi pravieši liecina par to, ka ikviens, kas Viņam [Jēzum] tic, Viņa vārdā saņem grēku atlaišanu.” (Apd 10,43) Pētera un pārējo apustuļu liecība ir tās liecības iesākums, kādu arī šodien sniedz Baznīca par Jēzu Kristu.

Jautājums, kā šo liecību par Kristus augšāmcelšanos nodot mūsdienu neopagāniem. Toreiz apustuļi izgāja ielās un sludināja Kristu. Šodien ļoti bieži šie neopagāni ir arī tie, kuri ik pa laikam tomēr atnāk uz baznīcu, bet viņu ticība ir neattīstītā fāzē. Viņu ticība nav tāda, lai šie cilvēki sirds degsmē sludinātu Jēzu citiem. Šodien Eiropa, var teikt, stāv krustcelēs. Relatīvisms domāšanā un tam attiecīgs dzīvesveids atņem cilvēkiem nākotnes perspektīvu. Daudzi ieticējuši moderniem saukļiem par „Dieva nāvi”, aizmirstot, ka šādas pārliecības par „Dieva nāvi” sekas ir cilvēka nāve – garīga, morāla nāve, kas cilvēkam atņem cilvēcību.

Turpinājums 2. lpp. ➤

Svētku dienas Lieldienu laikā:

20. aprīlis – Kunga Augšāmcelšanās

27. aprīlis – Kunga Žēlsirdības svētdiena

29. maijs – Kunga Debeskāpšana

→ Sākums 1. lpp.

Šodien Baznīcas ticība ir to ticība, kuri, sākot ar apustuļiem, sludina, ka Kristus ir augšāmcēlies, un arī mēs reiz augšāmcelsimies. Kā šo vēsti, šo patiesību nodot mūsdienu katolim, kurš Baznīcā izturas kā supermārketa? Viņš grib, lai Baznīca, draudze sniegtu viņam pakalpojumus kristībā, laulībā, bērēs utt. bez viņa personīgajiem pienākumiem. Tā teikt, cilvēks atnāk nopirkt labu reliģisku „pakalpojumu”. Bet kā ir ar ticību šī cilvēka dzīvē, ikdienā? Kā Lieldienu vēsti „aiznest” līdz viņa sirdij, dvēselei?

Sv. Pāvils saka, lai meklējam „to, kas augšā, kur mājā Kristus pie Dieva labās rokas.” (Kol 3,1) Bet kā lai meklējam „to, kas augšā”, ja mūsu skatiens pievērsts zemei, laicīgām lietām, rūpēm?

Stāsta, ka tad, kad sengrieķu rakstnieks un domātājs Homērs zaudēja redzi, viņš atpazīna cilvēkus, tiem pieskaroties. Bet sv. evaņģēlists Jānis raksta, ka apustuļi sludina to, ko redzēja viņu acis un kam viņi pieskārs. Sv. Toms tiek saukts par neticīgo Tomu, jo skaidri un gaiši pasaka, ka neticēs Kristus augšāmcelšanai, kamēr pats savām rokām nepieskarsies Jēzus brūcēm. Jēzus atgādina, ka ticība nav atkarīga no redzēšanas, bet „svētīgi tie, kuri neredzēja, bet ieticēja”. Mūsu dienu neticīgajiem tomiem ir iespēja satikt augšāmcēlušo Kungu Baznīcā – Vissvētākajā Sakramentā.

Vakar pie Kristus kapa bija monstrancē izlikts Vissvētākais Sakraments – klātesošs pats Dievs, Jēzus Kristus, bet turpat stāvēja cilvēki: cits, pagriezis muguru, vēroja cilvēkus; cits aktīvi plāpāja, cits vispār nevērta uzmanību Jēzus klātbūtnes faktam... Lūk, Dievs mūsu vidū ir tik klusā, diskrētā un nemanāmā veidā, ka cilvēks, stāvot no Viņa rokas stiepiena attālumā, Viņu neredz, nemana, nedzird. Var teikt, tas ir tāds garīgs aklums, summēts ar zināšanu trūkumu.

Baznīca ir grēcinieku Baznīca, bet Baznīcā grēcinieks var saņemt grēku atlaišanu, var pieskarties Jēzum sakramentos, jo, piemēram, Komūnijā ne tikai pieskaramies Dievam, bet Dievs ienāk mūsos.

Priecāsimies par Kunga Augšāmcelšanos, jo šīs svinības ļauj mums no jauna pamanīt Dieva lietas. Lai Lielās dienas prieks modina cerību to sirdīs, kuri pagaidām šo cerību balsta tikai redzamajās lietās! Āmen.

*Rēzeknes – Aglonas diecēzes
bīskaps Jānis Bulis*

Lieldienu oktāva

Kunga Augšāmcelšanās ir Baznīcas galvenās svinības, tāpēc tās tiek svinētas īpaši krāšņi. Tās sākas Lieldienu naktī un turpinās oktāvu, tas ir, astoņas dienas pēc Lieldienām, un noslēdzas Lieldienu otrajā jeb Kunga Žēlsirdības svētdienā.

Šajās dienās sv. Mises lasījumi pauž līksmu prieku par augšāmcelšanos, kā arī lielās pārmaiņas, kas ienāca apustuļu un pirmo kristiešu dzīvēs pēc Jēzus Lieldienu noslēpuma, un ticīgie ir aicināti ar atvērtu sirdi pievērsies šiem Svētajos Rakstos aprakstītajiem notikumiem un aktualizēt tos savā ikdienā.

Jāņem vērā arī tas, ka Lieldienu oktāvas piektdienā atturība no gaļas ēdieniem nav saistoša.

Jauns nuncijs Baltijas valstīs

Pāvests Francisks par apustulisko nunciju Baltijas valstīs nominējis Agropoles titulāro arhibīskapu Pedro Lopesu Kintanu.

Lopess Kintana dzimis 1953. gada 27. jūlijā Barbastro, Spānijā. 1980. gadā viņš kļuva par priesteri un kalpoja Santjago de Kompostela arhidiecēzē Spānijā. Pēc tam viņš devās uz Itāliju, kur 1984. gadā beidza kanonisko tiesību studijas un tā paša gada 1. februārī sāka kalpojumu Svētā Krēsla diplomātiskajā korpusā. Viņš darbojās apustuliskajās nunciatūrās Madagaskarā, Filipīnās, Indijā un arī Vatikāna Valsts sekretariāta Vispārējo lietu nodaļā.

1998. gada 7. februārī Lopess Kintana tika nominēts par Vatikāna Valsts sekretariāta Vispārējo lietu nodaļas padomnieku. 2002. gada 12. decembrī Svētais tēvs Jānis Pāvils II viņu nominēja par Agropoles titulāro arhibīskapu un apustulisko nunciju.

2003. gada 8. februārī Lopess Kintana tika nominēts par apustulisko nunciju Indijā un Nepālā. 2009. gada 10. decembrī pāvests Benedikts XVI viņu nominēja par apustulisko nunciju Kanādā. 2013. gada 28. septembrī viņš pārtrauca savu misiju Kanādā.

No 2009. gada marta līdz šā gada janvārim apustuliskais nuncijs Baltijas valstīs bija arhibīskaps Luidži Bonaci, kurš savu kalpojumu turpina Kanādā.

Stāsti pasaulei par manu bezgalīgo Žēlsirdību**Kunga Žēlsirdības svētdiena**

Māsa Faustīne ir poļu klostermāsa, kas dzīvoja 20. gadsimta sākumā un aizgāja mūžībā 1938. gadā 33 gadu vecumā. Kaut gan viņa skolā mācījusies tikai nepilnus trīs gadus, tomēr savos vēstījumos runā par to, ka žēlsirdība ir svarīgākais Dieva aspekts, līdzīgi kā sv. Akvīnas Toms un sv. Augustīns to apliecina savos teoloģiskajos darbos. Māsai Faustīnei parādījās Kristus, un šādi gadījumi Baznīcas vēsturē ir ļoti reti. Pāvests Jānis Pāvils II apstiprināja māsas Faustīnes atklāsmju autentiskumu 1993. gadā, kad viņu beatificēja. Viņš labi pārzināja māsas Faustīnes dzīvi, jo bija veicis arhibīskapa pienākumus Krakovas diecēzē, kurā atrodas šīs svētās klosteris, viņš bija arī māsas Faustīnes beatifikācijas lietas postulators.

Jēzus vēsts, ko Viņš uzticēja māsai Faustīnei, ir ļoti vienkārša:

„Stāsti pasaulei par manu bezgalīgo žēlsirdību! Lai Žēlsirdības svētki kļūst par atgriešanos un aizsardzību visām dvēselēm, īpaši grēciniekiem. Šajos svētkos es izliešu savas žēlsirdības okeānu pār tām dvēselēm, kas tuvosies manas žēlastības avotam.” Mēs zinām, ka šis avots ir Jēzus Sirds. Kungs lūdza māsai Faustīnei, lai tiktu uzgleznota žēlsirdīgā Kristus svētglezna. Vienkāršai klostermāsai doties pie Baznīcas autoritātēm, lai pavēstītu par šīm atklāsmēm, – tas nebija viegls uzdevums, taču, kā redzam šodien, gan žēlsirdīgā Jēzus svētglezna, gan Žēlsirdības kronīša un Žēlsirdības litānijas lūgšanas jau ir kļuvušas par ticīgo garīgās dzīves sastāvdaļu.

Turpinājums 4. lpp. ➤

➔ *Sākums 3. lpp.*

Jēzus mātai Faustīnei teica, ka ir cilvēki, kas izturas tā, it kā Viņš būtu miris, nevis augšāmcelies un dzīvs. Viņš apliecināja: „Mana Sirds ir pilna mīlestības un žēlsirdības.” Jēzus ir dzīvs, Viņš ir dzīvs tevī un cilvēcē šodien. Atbildēsim Viņa žēlsirdīgās Sirds aicinājumam!

„Jēzu, visa mana cerība ir Tava žēlsirdīgā Sirds. Man nav citas aizsardzības, kā vien Tava žēlsirdība, tikai tajā es balstu savu pašlūgību! Jēzu, dari manu sirdi līdzīgu Tavai, vai drīzāk — pārveido manu sirdi savā Sirdī, lai es protu sajūst citu siržu vajadzības, īpaši lai sajūtu, kas nepieciešams tām sirdīm, kuras noskumušas un cieš. Dari, lai pret visiem bez izņēmuma man pietiek mīlestības, līdzjūtības un maiguma. Dari, lai visa cilvēce iepazīst Tavas žēlsirdības neaptveramo dziļumu, lai liek tajā visu savu cerību un slavē to uz mūžīgiem laikiem. Jēzu, es uzticos Tev! Tu dāvāji mums to, kas Tev bija visdārgākais, — asinis un ūdeni no savas Sirds. Tāds ir Tavas mīlestības visvaretais spēks, no tās mēs saņemam katru žēlastību. Pat ja mēs apvienotu visas cilvēku un eņģeļu balsis, tās neatrastu pietiekami daudz vārdu, lai izteiktu Tavas mīlestības un neizmērojamās žēlsirdības noslēpumu! Cik Dieva labums ir liels — lielāks, nekā mēs spējam saņemt! Ir tādi brīži un tādi dievišķās žēlsirdības noslēpumi, par kuriem pat debesis ir pārsteigtas! Lai izbeidzam savus spriedumus par dvēselēm, jo Dieva žēlsirdība pret tām ir apbrīnojama. Nebaidieties no Dieva, ak, dvēseles, bet uzticieties Viņam, jo Viņš ir labs un Viņa žēlsirdība – bezgalīga.

No žēlsirdības izplūst visas Dieva dāvanas, un pēdējā stunda ir pilna žēlsirdības pret mums. Lai neviens nešaubās par Dieva labumu! Kaut mūsu grēki būtu melni kā nakts, Dieva žēlsirdība ir lielāka par mūsu pārkāpumiem. Tikai viens ir nepieciešams — lai grēcinieks kaut nedaudz atver savas sirds durvis dievišķās žēlsirdības stariem, pārējo Dievs izdarīs. Mans Dievs, lai tiek apbrīnots un slavēts Tavas žēlsirdības lielums! Kungs, lai Tava žēlsirdība mīt manī! Ak, Jēzu, pārveido mani, lai es kļūstu Tu, jo Tu spēji visu. Āmen.” (sv. Faustīne)

Sagatavojusi Dz. Vogule

Dzīve izmainās, ja cilvēks atļauj Dieva Vārdam to pārveidot

Euharistija – atklāta no jauna

Caur Bolīvijas stigmatiķes Katalīnas Rivas mistiskajiem pārdzīvojumiem Jēzus Kristus un Dieva Māte vēlas mums iemācīt piedalīties svētajā Misē – vislielākajā mūsu pestīšanas notikumā tā, lai tas nestu vislielāko labumu cilvēka dvēselei.

Kunga Pasludināšanas svinībās es atnācu uz baznīcu, lai piedalītos svētajā Misē. Arhibīskaps un priesteri jau nāca ārā no sakristejas. Dieva Māte man teica: „Šodien tev šī būs mācību diena. Vēlos, lai tu koncentrējies tam, ko uzzināsi, jo tev būs tajā jādalās ar visu cilvēci.”

Pirmais, kam pievērsu uzmanību, bija brīnišķīgu balsu koris, kas dziedāja kaut kur tālumā. Kādu mirkli mūzika pietuvojās un tad atkal attālinājās kā vēja šalkoņa. Arhibīskaps iesāka svēto Misi, un, kad nonāca līdz vispārējās grēku nožēlas lūgšanai, Marija teica: „No sirds dziļumiem lūdz Kungu, lai Viņš piedod tev grēkus, ar kuriem tu Viņu apvainoji. Tā tu varēsi pienācīgā veidā piedalīties šajā privilēģijā, kas ir svētā Mise.” Es nodomāju: „Es taču esmu svētdarošās žēlastības stāvoklī, jo vēl tikai vakar es biju uz grēksūdzi.”

Turpinājums 5. lpp. ➔

➔ *Sākums 4. lpp.*

Dieva Māte atbildēja: „Domā, ka kopš vakardienas neesi apvainojusi Kungu? Atļauj tev atgādināt pāris notikumus. (...) Bet tu saki, ka neesi apvainojusi Dievu? Tu ieradies pēdējā brīdī, kad altāra kalpi jau procesijā devās celebrēt svēto Misi... un tu gribi piedalīties tajā bez iepriekšējas sagatavošanās... Kāpēc jūs visi atnākat pēdējā mirklī? Jums jānāk agrāk, lai palūgtos un lūgtu Kungu atsūtīt jums Svēto Garu, lai Tas spētu jūs apdāvināt ar mieru un attīrīt no šīs pasaules gara, no jūsu nemiera, problēmām un nesakopotības. Viņš dara jūs spējīgus pārdzīvot šo brīnišķīgo brīdi. Tas taču ir vislielākais no visiem brīnumiem. Jūs esat atnākuši piedzīvot brīdi, kad Visaugstākais dod jums savu vislielāko dāvanu, un jūs to neprotat pienācīgi novērtēt.”

Tā kā bija svinību diena, baznīcā ieskanējās himna „Gods Dievam augstumos”. Dieva Māte teica: „Pielūdz un slavē Vissvēto Trīsvienību ar visu savu sirds mīlestības spēku, atzīstot to, ka esi viena no viņa radījumiem.”

Pienāca Dieva Vārda liturģijas laiks, un Marija man lika atkārtot vārdus pēc viņas: „Kungs, šodien es vēlos klausīties Tavu Vārdu un nest bagātīgus šī Vārda augļus. Lūdzu Tevi, lai Tavs Svētais Gars attīra manu sirdi, lai Tavs Vārds aug un vairojas tajā.” Pēc tam svētā Jaunava Marija teica: „Es vēlos, lai tu uzmanīgi klausies lasījumus un sprediķi. Atceries to, kas ir teikts Svētajos Rakstos: „Dieva Vārds neatgriežas atpakaļ, kamēr nav atnesis daudz augļu.” Ja uzmanīgi klausīsies, daļa no dzirdētā paliks kopā ar tevi. Tev jācenšas visas atlikušās dienas laikā atcerēties tos vārdus, kuri tevi uzrunāja. Dažreiz tie var būt pāris panti, reizēm viss Evaņģēlija lasījums, bet reizēm var būt tikai viens vārds. Izbaudi tos visas dienas garumā, un tas kļūs par daļu no tevis. Dzīve izmainās, ja cilvēks atļauj Dieva Vārdam to pārveidot.”

Tulkojis pr. V. Petrovskis

Turpinājums nākošajā „Gaismas Taka” numurā

Baznīca pasaulē

Eiropas bīskapi mudina piedalīties Eiropas Parlamenta vēlēšanās

Eiropas Kopienas Bīskapu konferenču komisija (COMECE) izdeva paziņojumu sakarā ar gaidāmajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām, kas notiks no 22. līdz 25. maijam. Bīskapi ne tika atbalsta iniciatīvu un aicina visus Eiropas pilsoņus doties pie vēlēšanu urnām, bet arī mudina kampaņas laikā veidot ar saviem deputātu kandidātiem konstruktīvu dialogu. Dokuments, kas ir sava veida vadlīnijas vēlētajiem, tiek adresēts gan katoļticīgajiem, gan visiem labas gribas cilvēkiem, kam rūp kontinenta nākotne. Tajā tiek atgādināts, ka balsošana ir katra pilsoņa tiesības un pienākums, ikvienam pilsonim, kopienai un valstij jāprot nolikt malā savas intereses. Lai tiektos pēc kopējā labuma, daudziem jāiemācās dzīvot pieticīgāk un jāiet palīgā nabagiem un nedrīkst aizmirst, ka ikvienas sociālās un ekonomiskās politikas pamatā ir cilvēks.

Comece

Turpinājums 6. lpp. ➔

➔ *Sākums 5. lpp.*

Baznīca aicina lūgties un rīkoties

„Lūgšana ir ļoti spēcīgs miera līdzeklis. Tomēr nepieciešama arī stingra nostāja un rīcība no Eiropas puses,” norāda Viļņas arhibīskaps Ginteras Grušas saistībā ar dramatiskajiem notikumiem Ukrainā un īpaši Krimas pussalā. Viņš atzīst, ka arī Lietuvas iedzīvotāji ir noraizējušies. Tāpēc viņš aicina Eiropas valstis rīkoties nevis vadoties pēc savām ekonomiskajām interesēm, bet rūpējoties par mieru un visu tautu labumu.

Arī katoļu Baznīca Moldovā rūpīgi seko līdzi notiekošajam kaimiņvalstī Ukrainā un pie tās robežām. Tās ganītāji apliecināja, ka, lai kas notiktu, Baznīcas uzdevums ir būt līdzās saviem ticīgajiem un sēt cerību tautā. Moldovas ticīgie lūdzas par mieru, cilvēktiesību ievērošanu un brīvību. Savukārt apustuliskais administrators Kaukāzā, katoļu bīskaps Džuzeppe Pasotto aicina rast efektīvākus diplomātiskos risinājumus, jo, ja sākas bruņotais konflikts, tad jau ir par vēlu.

Sir

Pāvestu Jāņa XXIII un Jāņa Pāvila II kanonizācija

Šī gada 27. aprīlī, Kunga Žēlsirdības svētkos Baznīca atzīs par svētiem divus izcilus pagājušā gadsimta pāvestus: Jāni XXIII un Jāni Pāvilu II. Abu pāvestu ceļš uz svētumu ir bijis ļoti līdzīgs. Viņi smēlās piemēru Svētajos Rakstos un Baznīcas Tēvu darbos, pievērsa lielu vērību pastorālajām vizītēm un bija atvērti Svētā Gara darbībai, kurš vienmēr mudina tiekties uz priekšu. Sekojot šim Garam, pāvests Jānis XXIII, sasaucot Vatikāna II koncilu, pāršķīra nozīmīgu un neaizmirstamu lappusi Baznīcas vēsturē. Savukārt Jānis Pāvils II ar

savu piemēru mācīja, kā šī Koncila lēmumus ieviest ikdienas dzīvē, lai Baznīca kļūtu patiesa mīlestības skola ikvienam. Kanonizācijas sv. Mise notiks 10:00 sv. Pētera laukumā un tiks translēta vairākos televīzijas kanālos.

radieceze.lv

„Ko jūs stāvat, skatīdamies debesīs?” (Apd 1, 11a)

Kunga Debeskāpšanas svinības

Debeskāpšanas notikumā īpašā veidā atklājas augšāmceltā Kristus godība. Apustuļi nebija Kristus augšāmcelšanās liecinieki tiešā veidā: viņi atrada tukšo kapu, atvelto akmeni; ienākot iekšā kapā, neatrada Kungu Jēzu un atcerējās, ko Viņš sacīja par savu augšāmcelšanos. Apustuļi nebija šajā Kristus kapā augšāmcelšanās brīdī, viņi neredzēja Pestītāja piecelšanos no mirušajiem un Viņa ieiešanu Dieva godībā. Debeskāpšana bija mirušā un augšāmceltā Kristus redzama ieiešana Dieva godībā. Šis Evaņģēlija notikums pārsteidz ar savu spēku: Kristus redzamā veidā uzkāpj debesīs, ieiet godībā.

Turpinājums 7. lpp. ➔

➔ Sākums 6. lpp.

Tas nav nejauši. Jēzus varēja arī kādā citā veidā atstāt šo redzamo pasauli. Varēja vienkārši kļūt neredzams, kā Viņš to vairākas reizes darīja mācekļu priekšā pēc augšāmcelšanās. Tomēr bija nepieciešams šāds notikums, kas pārsteidz mācekļu iztēli. Tas piepildīja mācekļus ar lielu gara spēku. Eņģeļi, parādoties mācekļiem, saka: „Ko jūs stāvat, skatīdamies debesīs? Šis Jēzus, kas uzņemts debesīs prom no jums, tāpat nāks, kā jūs redzējāt viņu debesīs aizejam.” (Apd 1, 11) Šie vienkāršie vārdi dievišķo uzkāpšanu debesīs saista ar vienkāršo cilvēku dzīvi. Šie vārdi tik spēcīgi iespaido mācekļus, ka viņi iet uz Jeruzalemi. Sākumā viņi katru dienu gaidīja Kristus otrreizējo atnākšanu un tikai vēlāk saprata, ka eņģeļu vārdi nav attiecināmi uz tuvāko laiku. Bet ko nozīmē šie eņģeļu vārdi?

Tie nozīmē, ka visa vēsture pēc Kristus notiek zem šo vārdu zīmes: „Ko jūs stāvat, skatīdamies debesīs? Lūk, Kristus, kurš atnāks pie mums”. Šie vārdi līdz sirds dziļumiem uzrunā katru ticīgu cilvēku, kurš ir spējīgs apzinīgi pārdomāt Dieva Vārdu. Eņģeļu vēstījumam jābūt vērtības nosakošam, dzīves programmai. Un mūsu galvenā vērtība ir Augšāmceltā gaidīšana. Šai gaidīšanai jāpiepilda mūsu dzīvi tāpēc, ka katrs no mums savas zemes dzīves noslēgumā, pārejot no laicīgās dzīves uz mūžīgo, savam acīm ieraudzīs Kristu un dos Viņam norēķinu par savu dzīvi.

Tā Debeskāpšanas notikumā savienojas vēsture ar eshatoloģiju, ar neredzamo nākotni, apliecinot, ka cilvēka dzīvei ir jēga tikai tad, ja viņš vērsas pie Dieva un gaida Kristus atnākšanu savā dzīvē.

Mums ir dots laiks no Kristus uzkāpšanas debesīs līdz otrreizējai atnākšanai kā sagatavošanās laiks, kā cīņas laiks, kā laiks, kad nostiprinām dievišķo patiesību savā dzīvē, pretojoties grēkam un netaisnībai. Mēs esam aicināti nevis uz vienaldzīgu Kristus gaidīšanu, bet uz aktīvu Viņa gribas pildīšanu. Dzīvosim patiesi kristīgu dzīvi, izmantojot līdzekļus, kādus piedāvā Baznīca - sakramentus un lūgšanu, - tad arī mēs pēc šīs zemes dzīves varēsim skatīt Kristus godību debesīs un būt laimīgi mūžīgi!

Diakons V. Filipenoks

Lasītājs jautā

„Gaismas Taka” redakcija pateicas par iesūtītajiem jautājumiem un aicina lasītājus arī turpmāk aktīvi iesaistīties laikraksta tapšanā. Jautājumus var sūtīt uz redakcijas e-pastu: **eppuslatgaliensis@inbox.lv** vai arī rakstot vēstuli uz adresi: Latgales iela 88, Rēzekne, LV-4601 (ar norādi Gaismas Takai).

Mises laikā, sprediķa laikā cits kaut ko lūdzas no lūgšanu grāmatas.

Sv. Mises laikā neredzamā veidā aktualizējas Kristus ciešanu un nāves upuris uz krusta Golgātā, caur kuru uz visiem laikiem tika atpestīta pasaule. Tieši tāpēc dievkalpojumam ir centrālā vieta Baznīcas liturģijā. Svētā Mise sastāv no divām daļām: Dieva Vārda liturģijas un euharistiskās liturģijas. Abas šīs daļas ir vienlīdz nozīmīgas, un ticīgajiem tām ir jāpievēršas ar savu prātu un sirdi, veltot visu uzmanību notiekošajam pie altāra, kā arī tam, ko saka priesteris. Visas privātās lūgšanas un pārdomas paliek otrajā plānā un tām var veltīt laiku vai nu pirms sv. Mises, tādējādi labāk sagatavojoties sv. Mises upurim, vai arī pēc sv. Mises, pateicoties par saņemtajām žēlastībām.

Turpinājums 8. lpp. ➔

➔ *Sākums 7. lpp.*

Kāpēc katoļu priesteri, bīskapi vairs nesaka sprediķi no ambonas?

Būvējot dievnamus agrākajos gadsimtos, tika rūpīgi ņemta vērā ēkas akustika un ambonas izbūvētas tajā baznīcas vietā, no kuras priesteris uzruna varētu sasniegt vislielāko ticīgo skaitu. Šodien lielākā daļa dievnamu ir aprīkotas ar mūsdienīgām apskaņošanas sistēmām, līdz ar to ambonas funkcija izpaliek. Tomēr daudzās vietās priesteri un bīskapi joprojām izmanto ambonu. Tas drīzāk ir atkarīgas no konkrētās draudzes tradīcijām un priesteris ieskatiem.

Jāpiebilst, ka ambonai ir arī simboliska nozīme – priesteris kā draudzes gans no augšas pārredz savu ganāmpulku un to vada.

Kas ir gregoriāniskās Mises?

Gregoriāniskās Mises nosaukums ir cēlies no sv. pāvesta Gregora Lielā vārda, kurš ieviesa tradīciju trīsdesmit dienas pēc kārtas upurēt sv. Misi par mirušā cilvēka dvēseli, kas cieš šķīstītavā. Sākumā tas tika praktizēts klosteros, vēlāk arī citās baznīcās, tomēr šo dievkalpojumu nozīmi Baznīca nav oficiāli apstiprinājusi. Tas nozīmē, ka caur šo sv. Misi dvēsele nesaņem nekādas īpašas atlaides. Kā ikviena sv. Mise, upurēta par mirušajiem, arī gregoriāniskās Mises nedzēš grēkus, bet gan Kristus ciešanu un nāves uz krusta nopelni dēļ mazina saņemto sodu. Baznīca aicina upurēt sv. Mises par dvēselēm šķīstītavā, jo mūsu ticība atklāj, ka svētceļojošā Baznīca virs zemes pastāv nemitīgā sadraudzībā ar cietošajām dvēselēm šķīstītavā, kā arī ar svētlaimīgajām debesīs.

Kārtība, kā ziedot šīm Misēm nav noteikta. Ticīgajam jāvērsas pie draudzes prāvesta, jāizsaka vēlme un personīgi jāvienojas, lai tiktu svinētas šīs Mises.

Atbildes sagatavojis A. Ciganskis

Ticības gada svētceļojums tautastērpos

Sākums iepriekšējā

„Gaismas Taka” numurā

Dagdā godinām izcilu Latgales patriotu

Dagdas Vissvētās Trīsvienības katoļu draudzē izcilam Latgales un Polijas sabiedriskajam darbiniekam – Kazimiram Buiņickim 29. septembrī svinēja 225. dzimšanas un 135. nāves gadskārtu. Šī Latgales un visas latviešu tautas patriota dedzīgā iestāšanās par zemnieku brīvīšanu ir izpelnījusies īpašu ievērību. Sakarā ar to, ka ievērojamais vīrs kopā ar vecākiem ir apbedīts Dagdas baznīcas pazemes kapenēs, baznīcā tika atklāta viņam veltīta piemiņas plāksne. Par plāksnes veidošanu parūpējās Polijas Republikas vēstniecība un Polijas Republikas Kultūras un nacionālā mantojuma

ministrija. Svēto Misi poļu valodā vadīja dekāns Pāvels Odiņš, bet sprediķi teica mūsu prāvests Viktors. Viņš akcentēja, ka varam daudz mācīties no Buiņicka dzīves piemēra. Priesteris savā stāstījumā pievērsās 150 gadus seniem notikumiem – nemierīgajam poļu sacelšanās laikam. Krievu ierēdņu samusinātie zemnieki nodedzināja Buiņicka muižu.

Turpinājums 9. lpp. ➔

➔ *Sākums 8. lpp.*

Bojā gāja viena no lielākajām un unikālākajām tā laika bibliotēkām, arhīvs, mākslas darbi un kultūras vērtības. Zemnieki izpostīja arī Buiņicku dzimtas kapenes. Izcilais vīrs zaudēja visu, bet tas viņa sirdī nemodināja atriebības jūtas. Tā vietā viņš meklēja patvērumu baznīcā, kur slīga ceļos Vissvētākā Sakramenta priekšā un lūdza spēku un izturību dzīves pārbaudījumos. Vēl vairāk, viņš lūdzās par saviem pāridarītājiem.

Atašienes draudzes ļaudīm klātbūtne šajā Kazimira Buiņicka godināšanas Misē bija sevišķi nozīmīga. Pagaidām vēl neizzinātos apstākļos 1863. gadā kāda labdare Atašienes dievnamam ziedoja biķeri. Iespējams, tā ir kā piemiņas zīme par baigajiem notikumiem poļu sacelšanās laikā.

Pēc dievkalpojuma gides Ingas vadībā devāmies aplūkot Dagdas novadpētniecības biedrības „Patria” veidoto muzeju. Mūs patīkami pārsteidza muzeja plašā ekspozīcija, kuras iekārtojumā ir jaušams smalkuma un gaumes pieskāriens.

Pacilājošā noskaņā devāmies uz Andrupenes lauku sētu, kur viesmīlīgas saimnieces mums cēla galdā Latgales kulinārā mantojuma ēdienus. Andrupenes saimnieču cepto gardo maizi nevarām aizmirst vēl tagad. Tā kā Atašienes draudzes ļaudis darbojas arī folkloras kopā „Vīraksne”, klusumam pie galda nebija vietas. Īsos omulīgo sarunu mirkļus vīraksnieši veiksmīgi pārtrauca, visus ieliksnojot ar skanīgu latviešu tautasdziesmu dziedāšanu. Brīžiem šāda sadziedāšanās izvērtās par ierasto abu draudžu „koru karu” – ja krustpilieši uzsāk dziesmu latviski, atašenieši vienlaikus to pašu dzied latgaliski, un nekad nevar zināt, kādā valodā dziesma tiks pabeigta.

Izbraucot no Andrupenes, priesteris pieteica: „Līdz Aglonai aubes nenoņemt!” Aglonas bazilikā prāvests pievērsa mūsu uzmanību dibinātājas Evas Šostovickas gleznai, kas novietota pie ērgelēm. Viņa esot viena no retajām muižniecēm, kura uzgleznota ar aubi galvā.

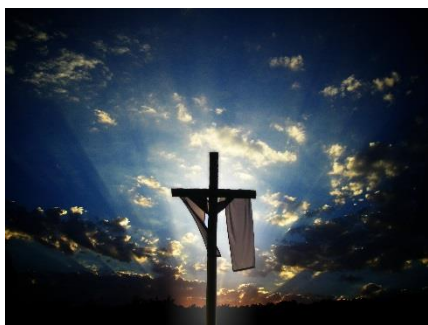
Miķeļdienā iegriezāties Līvānu svētā erceņģeļa Miķeļa katoļu baznīcā. Šejienieši Miķeļdienu nosvinējuši jau iepriekšējā dienā. Ienākuši mājīgajā dievnamā, nodziedājām dziesmu erceņģeļa Miķeļa godam. Pēc tam aplūkojām gaumīgi izveidoto izstādi, kas veltīta prelāta Julijana Začesta simtgadei. Visi devāmies ārā pie prelāta J. Začesta un atašenieša monsinjora Pētera Vilcāna atdusas vietām, kur nodziedājām „Kunga eņģelis”. Pacilātā noskaņojumā atgriezāties autobusā un noslēdzām svētceļojumu „sezonu”, dziedādami latviešu tautasdziesmas.

No visas sirds pateicamies mūsu cienījamajam prāvestam Viktoram, bez kura vadības Ticības gads mums nebūtu izvērties reliģisku iespaidu un pārdomu tik dziļi piepildīts. Paldies par Jūsu nenogurstošo darbu, uzturot mūsos ticības garu, un aizraujošo ideju – doties svētceļojumā sava novada goda drānās!

*Atašienes draudzes vārdā
Marijas leģiona „Rīta zvaigzne” māsas*

Augšāmcelšanās, kas dāvā pestīšanu

Mūs atpestī ne tikai Kristus mīlestība uz krusta, bet arī dzīves cerība, ko Tēvs dāvā caur sava Dēla augšāmcelšanos. Ja stingri ticam augšāmcelšanai, mūsu rīcību vairs nevada nāves bailes. Nāvi, krustu un ciešanas mēs spējam pieņemt tikpat brīvi kā Kristus, kurš to visu pieņem nevis kā nepanesamu ļaunumu, bet izvēlas to aiz mīlestības, lai dāvātu sevi. „Es atdodu savu dzīvību, lai es to atkal atgūtu. Nevienš to nav man atņēmis.” (Jņ 10, 17 – 18)

Mēs varam visu to uzņemties, lai atbrīvotu citus, un paši tomēr paliekam dzīvi, jo mūsu skatiens lūkojas tālāk par nāvi – uz mūžību. Tādējādi ticība augšāmcelšanai kļūst par spēku, kas palīdz pieņemt krustu, ko atradīsim, pildot savu misiju. Kristus, kuram sekoja, mūs māca upurēties mīlestībā tikpat pilnīgi kā Viņš. Tēvs arī mums dāvās augšāmcelšanos. Tā mēs sapratīsim, ka Dievs mūs glābj nevis no nāves, bet caur nāvi. Viņš nāk nevis tāpēc, lai novērstu ciešanas, kas neizbēgami pavada apņemšanos radikāli sevi dāvēt, bet lai atklātu mums augšāmcēlušos Kristu, Viņš dāvā cerību, kas mūs balstīs, kad piedzīvosim ciešanas.

Nāve ir pāreja uz pilnīgu dzīvi, brīdis, kad dievišķā dzīve pārlejas pāri cilvēciskajai būtībai, novērsdama visus ierobežojumus. Teiktais attiecas ne tikai uz fizisko nāvi, bet arī uz aizliegšanos, savu uzskatu maiņu, Kristus skatiena pieņemšanu, atteikšanos no sava gara, kas ir egoisma un pasaulīgu uzskatu apzīmogots, lai mūs piepildītu Kristus Gars, kurš mudina mūs sevi brīvi ziedot mīlestībā. Kas dzīvo ar Kristus Garu, pilnīgi un galīgi kļūs līdzdalīgs Viņa augšāmcelšanās un Viņa dzīves pilnībā. Ticības dzīvē pārmaiņus pienāk gan nāve, kuru pieņemam mīlestībā, gan augšāmcelšanās, kas mūs pilnvaro dzīvot daudz priecīgāk, brīvāk un ar lielāku virzības spēku.

Kopā ar Kristu, augšāmcēloties no savām nāvēm, mēs, kļuvuši patiešām dzīvi un dzīvīgi, tālāk turpināsim savu pestīšanas misiju personiskajā dzīvē, ģimenē, sabiedrībā un visā pasaulē.

sv. Ignācijs no Lojolas

Ir svarīgi sarunāties ar Kungu

Lūgšana ir cīņa ar Dievu, un tai jābūt vaļsirdīgai un neatlaidīgai. Mums jālūdzas tā, kā atklāti sarunājamies ar kādu draugu. Šāda lūgšana izmaina mūsu sirdi, jo ļauj labāk iepazīt Dievu tādu, kāds Viņš ir patiesībā. Dievs gribēja sodīt tautu, jo tā sev uztaisīja elku – zelta teļu. Taču Mozus neatlaidīgi lūdzās, lai Kungs mainītu savus nodomus. Šī lūgšana bija īsta cīņa ar Dievu. Mozus gribēja izglābt tautu. Viņš māca, kā ir jālūdzas. Viņš mums atklāj, ka jālūdzas vaļsirdīgi, bez bailēm un neatlaidīgi. Lūgšana var būt arī sava veida diskusija ar Dievu, kad liekam priekšā dažādus argumentus.

Mozum izdevās pārliecināt Dievu. Taču kas šeit patiesībā notika? Kurš mainījās? Vai tiešām Kungs mainījās? Mainījās Mozus, jo viņš ticēja Kungam. Viņš ticēja un baidījās, ka Kungs īstenos savus nodomus un sodīs tautu, tāpēc vērsās pie Kunga ar konkrētiem argumentiem un mēģināja Viņu pārliecināt. Lūgšana Mozu pārveidoja. Viņš nokāpa no kalna ar pārliecību, ka Dievs ir žēlsirdīgs un prot piedot. Viņš to zināja arī iepriekš, taču tās bija neskaidras zināšanas.

Turpinājums 11. lpp. ➤

➔ *Sākums 10. lpp.*

Lūgšana Mozum palīdzēja rast skaidrību. Tāpat notiek arī ar mums. Lūgšana pārveido mūsu sirdi. Tā ļauj mums labāk saprast, kāds ir mūsu Dievs. Tieši tāpēc ir svarīgi sarunāties ar Kungu. Jārunā nevis ar tukšiem vārdiem, „kā to dara pagāni”, bet reāli: „Skat, Kungs, man ir tāda un tāda problēma ģimenē, ar manu dēlu, ar to un to... Ko varētu darīt? Tu taču nevari mani tā vienkārši pamest!” Tā ir lūgšana! Bet vai tā paņem daudz laika? Jā, tā prasa laiku.”

Tas ir laiks, kas vajadzīgs, lai labāk iepazītu Dievu. Svētie Raksti atklāj, ka Mozus runāja ar Kungu aci pret aci, kā ar draugu. Tieši tādai jābūt arī mūsu lūgšanai. Tai jābūt vaļsirdīgai, neatlaidīgai, argumentētai. Svarīgi, lai mūsu sirds būtu atvērta. Mozus nokāpa no kalna stiprināts. Tāpat arī mēs lūgšanā saņemsim iekšēju spēku, būsim labāk iepazīnuši Kungu un varēsim ar jaunu sparpu turpināt savus iesāktos darbus un pienākumus. Lūgšana ir žēlastība. Katrā lūgšanā darbojas Svētais Gars. Mums jāapzinās, ka Viņš mūsos lūdzas un Viņš izmaina mūsu sirdi.

lv.radiovaticana.va

* * *

Rūpējoties par ticīgo garīgo labumu, Rēzeknes – Aglonas diecēze ir izdevusi Mises lekcionārija septiņus sējumus latgaliski, kas ne tikai atvieglos garīdzniekiem Dieva Vārda sludināšanu, bet arī būs ieguldījums latgaliešu literārās valodas saglabāšanā un lietošanas veicināšanā.

* * *

Garīgo raidījumu programma „Latgales Radio” ēterā

Katru dienu:

04:47 Pirmā rīta lūgšana
05:57 Otrā rīta lūgšana
06:57 Trešā rīta lūgšana
09:30 Vatikāna ziņas

10:00 Rožukronis
15:00 Kunga Žēlsirdības kronītis
19:00 Dienas lasījumi un sprediķis
21:00 Meditācija
21:30 Vatikāna ziņas

Un papildus svētdienās un svētku dienās:

07:30 Dienas lasījumi un sprediķis
12:00 sv. Mises translācija

Francim Trasunam – 150

2014. gada 26. aprīlī

10:00–13:00	Latgaliešu rakstu valodas un kultūrvēstures olimpiāde un skatuviskā runas konkurss „Vuolyudzāni”, Rēzeknes 1. vidusskolā, Dzirnavu ielā 3a, Rēzeknē
13:00–14:00	F. Trasuna fabulu krājuma prezentācija

2014. gada 16. maijā

09:00	Svētā Mise sv. Jēkaba katedrālē, Jēkaba ielā 9, Rīgā
10:00–11:00	Piemīņas brīdis pie Jēkaba katedrāles, Jēkaba ielā 9, Rīgā Etnogrāfiskais ansamblis „Kolnasāta” un postfolkloras grupa „Rikši” Latvijas Romas katoļu Baznīcas arhibīskaps – metropolīts Zbigņevs Stankevičs Rēzeknes Latgaliešu kultūras biedrības vadītāja Anna Rancāne Kinorežisors Jānis Streičs F. Trasuna muzeja „Kolnasāta” vadītāja Valentīna Bruzgule Saeimas deputāte Līvija Plavinska
11:00–11:30	Reģistrēšanās, kafija
11:30–17:00	Kultūrizglītojošais seminārs „Franča Trasuna personība un mūža devums”, Saeimas Sarkanajā zālē, Jēkaba ielā 11
11:30–12:00	Atklāšana; Saeimas priekšsēdētāja Solvita Āboltiņa Latvijas Romas katoļu Baznīcas kardināls Jānis Pujats Etnogrāfiskais ansamblis „Kolnasāta” un postfolkloras grupa „Rikši”
12:00–12:25	Dr. hist. Inese Runce „Francis Trasuns, garīdznieks un publicists”
12:25–12:50	Andrupenes un Pušas draudzes prāvests pr. Mihails Sivickis
12:50–13:15	Dr. hist. Vladislavs Malahovskis „Francis Trasuns kā politiķis”
13:15–13:40	Dr. philol. Angelika Juško-Štekele „Franča Trasuna devums latgaliešu folkloras apzināšanā”
13:40–14:05	Dr. habil. philol. Janīna Kursīte „Latgale Latvijas valstī”
14:05–14:30	Rakstniece Inga Ābele „Francis Trasuns romānā „Klūgu mūks””
14:30–15:30	Grāmatu galds, diskusijas, kafija

2014. gada 24. septembrī

15:00–18:00	Sarīkojums „Francim Trasunam 150”, muzejā „Kolnasāta”, Sakstagala pag., Rēzeknes novadā
-------------	---

2014. gada 26. septembrī

15:00–18:00	F. Trasuna politisko runu apkopojuma (atkārtots izdevums) grāmatas prezentācija, Atbrīvošanas alejā 115, Rēzeknes Augstskolā, Rēzeknē Tikšanās ar rakstnieci I. Ābeli, politisko runu komentāru apkopotāju, vēsturnieku V. Malahovski, grāmatu izdevēju J. Elksni.
-------------	---

2014. gada 27. septembrī

11:00–14:00	Pirmsvēlēšanu diskusija „F. Trasuna politiskie centieni un mūsdienu politiskā situācija” starp lielāko politisko partiju pārstāvjiem, Atbrīvošanas alejā 115, Rēzeknes Augstskolā, Rēzeknē
-------------	--

2014. gada 16. oktobrī

16:00	Svētā Mise Jēzus Sirds katedrālē, Latgales ielā 88, Rēzeknē
17:00–18:00	Gājiens līdz F. Trasuna piemineklim, Atbrīvošanas alejā 56, Rēzeknē
18:00–20:00	Muzikāli dramatisks uzvedums „Francis”, Austrumlatvijas koncertzālē „Gors”, Pils ielā 4, Rēzeknē

„Gaismas Taka”, reģ. nr. M 001011

Izdevējs: Romas katoļu Baznīcas Rēzeknes – Aglonas diecēze
un Rēzeknes Latgaliešu kultūras biedrība

Redakcijas adrese: Latgales iela 88, Rēzekne, LV-4601

E-pasts: eppuslatgaliensis@inbox.lv (ar norādi: Gaismas Takai)

Iespiests: SIA „Latgales druka”

Adrese: Baznīcas iela 28, Rēzekne, LV-4601

Par publikāciju saturu un atspoguļoto faktu precizitāti atbild publikācijas autors.

Redakcijai ir tiesības labot manuskriptus.